

V O N N I S

nummer : 6066

datum : 20.12.2010

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L5.102977-05

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

waarbij zich hebben aangesloten als burgerlijke partijen ter zitting van 15 november 2010 :

1.
vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen,
met kantoren te

- ter zitting vertegenwoordigd door meester , advocaat bij de balie te ;

2.
wonende te , met woonstkeuze bij hun raadsman, meester kantoorhoudende te

3.
wonende te met woonstkeuze bij hun raadsman, meester kantoorhoudende te

4.
wonende te , met woonstkeuze bij zijn raadsman, meester kantoorhoudende te

- tweede, derde en vierde burgerlijke partij ter zitting vertegenwoordigd door meester loco meester , advocaat bij de balie te ;

5.
wonende te

6.
wonende te

7.
wonende te

8.
wonende te

9.
wonende te

10.
wonende te

- vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende burgerlijke partij vertegenwoordigd door meester advocaat bij de balie te

TEGEN :

**met ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te**

BETICHT VAN:

Te

A. Bij inbreuk op de artikelen **99 §1 1°**, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke planningsvergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

- II. op op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 419 m
eigendom van _____ geboren te _____ op
en _____ geboren te _____ op
bij akte verleden op 22 mei 2002,
- III. op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 419 m
eigendom van _____ geboren te _____ op
en _____ geboren te _____ op
bij akte verleden op 16 december 2002,
- IV. op op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 419 m
eigendom van _____ geboren te _____ op
en _____ geboren te _____ op
bij akte verleden op 9 december 2002,
- V. op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 419 m
eigendom van _____ geboren te _____ op
en _____ geboren te _____ op
bij akte verleden op 9 juli 2002,
- VI. op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 419 m
eigendom voor de helft in volle eigendom van _____ geboren
te _____ op _____ voor één-vierde in volle
eigendom van _____ geboren te _____ op
, en voor één-vierde in volle eigendom van
geboren te _____ op
bij akte verleden op 9 juli 2002,
- VII. op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als

eigendom voor 98/100ste van
geboren te op en
geboren te op voor 1/100ste van
maatschappelijke zetel te met onderne-
mingsnummer en voor 1/100ste van met maatschap-
pelijke zetel te met ondernemingsnummer

bij akte verleden op 30 juli 2001,

de hierna vermelde werken, handelingen en wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans artikel 4.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

tussen 1 oktober 2001 en 26 februari 2002 te hebben uitgevoerd,

De verjaring der strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het kantschrift van 17 februari 2006 verstuurd door het parket Antwerpen aan de korpschef van de politiezone over te gaan tot verhoor van de verantwoordelijke van de firma (stuk 115),

namelijk: het ophogen van de percelen tot tegen de achterste perceelsgrens met een hoogteverschil van 2 meter tegenover de achterliggende percelen

met de verzwarende omstandigheid dat beklagde een rechtspersoon is die in de uitoefening van haar beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt in de zin van artikel 146 tweede lid van het Decreet van 18 mei 1999, thans in de zin van artikel 6.1.1. lid 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 14/12/2009

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord eerste burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester advocaat bij de balie te

Gehoord tweede, derde en vierde burgerlijke partij in hun middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester loco meester advocaat bij de balie te

Gehoord vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende burgerlijke partij in hun middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester advocaat bij de balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester loco meester advocaat bij de balie te

Beklaagde wordt vervolgd voor twee stedenbouwkundige inbreuken, namelijk door in strijd met de verkregen vergunning van 7 mei 2001 van het College van Burgemeester en Schepenen van

- 1) een twee meter hoge keerwand te hebben geplaatst op de achterste perceelgrens en,
 - 2) een ophoging van twee meter te hebben doorgevoerd tot tegen de achterste perceelgrens,
- en dit op de in de dagvaarding vermelde onroerende goederen in waarvan beklaagde de bouwheer was.

Na grondige lezing van de uitgebreide argumenten van alle partijen weershoudt de rechtbank wat volgt, ook na kennisname van de vordering tot vrijpraak vanwege het openbaar ministerie.

Uit de gegevens in het strafdossier en de bijgebrachte stukken blijkt dat in de oorspronkelijk verkregen vergunning van 7 mei 2001, wat een "collectieve vergunning" betreft, voorzien werd dat een talud zou worden aangebracht, ter hoogte van de scheiding van de tuinen van de woningen met dewelke lager gelegen waren. Dit blijkt uit de gevoegde plannen.

liet in de notariale aankoopakte met betrekking tot de verschillende bouwgronden aan waarop de woningen opgericht zouden worden, uitdrukkelijk de volgende bepaling inlassen : "het niveauverschil, tussen de percelen van de bouwvergunningen en de achterliggende percelen in dient op de volgende wijze opgelost te worden : een keermuur met drainage langs de zijde van de percelen dient onmiddellijk opgericht te worden na goedkeuring van het College van Burgemeester en Schepenen van een degelijk uitvoeringsplan. Dit uitvoeringsplan moet binnen de veertien dagen na verlijden van de aktes op de gemeente ter goedkeuring worden voorgelegd (st. 185).

drong verscheidene malen aan op het plaatsen van een keermuur achteraan de percelen in plaats van het voorziene en vergunde

talud.

nam kennis van het concept van architect voor de uitvoering van de keermuur. De werken werden overeenkomstig de aan de gemeente medegedeelde verslagen uitgevoerd met de vereiste mededeling van uitvoeringsplannen (st. 165, 166).

Uiteindelijk waren er wel betwistingen over de uitvoering waardoor beklagde op verzoek van een regularisatievergunning aanvraag om de keermuur te laten uitvoeren overeenkomstig de in een burgerlijke procedure aangestelde deskundige.

De rechtbank is van oordeel dat de houding van tegenstrijdig en dubbelzinnig is. Ze drong aan op de al dan niet onwettige uitvoering van de keermuur. In het verslag dd. 26 februari 2002 van de gemeentelijke technische dienst wordt uitdrukkelijk gesteld dat er een voorwaardelijke toelating was om een keermuur op te richten (st. 9).

De "beweerde" inbreuken zijn derhalve begaan op initiatief van zelf. beging zelf duidelijk fouten door na het verlenen van de vergunning van 7 mei 2001 bijkomende eisen te gaan stellen.

De rechtbank meent dat het materiële element, het bewijs van de inbreuken, geenszins geleverd is. De ophoging van de terreinen was immers begrepen in de vergunning van 7 mei 2001. Zeker is ook dat het moreel element tot het plegen van de inbreuken in hoofde van beklagde ontbreekt.

Om die reden wordt beklagde vrijgesproken voor de inbreuken onder de tenlasteleggingen A en B.

Met betrekking tot de herstelvordering van het College van Burgemeester en Schepenen van

De rechtbank acht ook de materialiteit van de inbreuken onder tenlasteleggingen A en B niet bewezen.

Om die reden gaat de rechtbank niet over tot een toetsing van de wettigheid van de opgelegde herstelvordering cfr. art. 159 van de Grondwet.

De herstelvordering wordt afgewezen.

Met betrekking tot de herstelvordering van de burgerlijke partijen

Deze worden eveneens afgewezen gelet op voormelde redenering.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 191, 194 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 21, 22, 23, 25, 26, 27 van de wet van 17/4/1878, gewijzigd door artikel 25 van de wet van 24/12/1993, gewijzigd door de wetten van 11 december 1998 en 16 juli 2002 en door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003. artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,

Rechtsdoende op tegenspraak

Spreekt beklaagde **VRIJ** hoofdens de haar ten laste gelegde feiten A en B en stelt haar buiten zake zonder kosten.

Legt de kosten van het geding, ten bedrage van 304,52 EUR ten laste van de Staat.

oOOo

Rechtsdoende over de vorderingen van de burgerlijke partijen:

Verklaart zich onbevoegd om kennis ten nemen van de burgerlijke vorderingen wegens de vrijspraak van beklaagde.

Verwijst de burgerlijke partijen tot de kosten van hun aanstelling.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op **twintig december tweeduizend en tien** in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.